

Jaartal / nummer
2010 / 067

Naam
Beleidsregels herziening en terugvordering IOAW en IOAZ (2010)

Publicatiedatum
30 juni 2010

Opmerkingen

- **Vaststelling** van de beleidsregels bij besluit van Burgemeester en Wethouders van 22 juni 2010 agendapuntnr. 3.3 - registratienr. 10.0013896).
De **inwerkingtreding** van de leidraad (beleidsregel) is gesteld op de dag na publicatie:
1 juli 2010.

Aantal bladzijden / verkoopprijs
6 / € 0,30

Beleidsregels herziening en terugvordering IOAW/IOAZ 2010

Terugvordering

Artikel 25 van de IOAW/IOAZ geeft het college de bevoegdheid de uitkering, in een aantal in het eerste lid van dit artikel opgesomde situaties, terug te vorderen. Van deze bevoegdheid maakt het college, behoudens de in deze beleidsregel opgenomen uitzonderingen, als volgt gebruik:

1.1 Ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende uitkering (artikel 25 lid 1 IOAW/IOAZ)

- Onjuiste inlichtingen.
Als er ten onrechte of teveel uitkering is verstrekt omdat de belanghebbende de inlichtingenplicht, ex artikel 13 IOAW/IOAZ, niet of niet behoorlijk is nagekomen, wordt het besluit tot toekenning van het recht, ingevolge artikel 17 lid 3 onder a IOAW/IOAZ, herzien en wordt de ten onrechte of teveel betaalde uitkering teruggevorderd.
- Een onjuist toekenningsbesluit.
In gevallen waarin als gevolg van een foutief toekenningsbesluit ten onrechte of teveel uitkering verstrekt is, wordt dat besluit ingevolge artikel 17 lid 3 onder b IOAW/IOAZ herzien en wordt de ten onrechte of teveel betaalde uitkering teruggevorderd.

1.2 Anderszins onverschuldigde betaling (artikel 25 lid 1 IOAW/IOAZ)

De teveel of ten onrechte betaalde uitkering wordt teruggevorderd indien:

- de gemeente een onjuiste betaling verricht heeft en
- de belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen en
- de betaling niet langer dan twee jaar voor de datum van het terugvorderingsbesluit heeft plaatsgevonden.

1.3 Terugvordering bij naderhand, in aanmerking te nemen, verkregen inkomen over een uitkeringsperiode, (artikel 25 lid 2 IOAW/IOAZ)

Inkomen worden teruggevorderd die door de belanghebbende zijn ontvangen en die betrekking hebben op een periode waarover uitkering is ontvangen. Voorwaarde hierbij is dat deze inkomen in aanmerking zouden zijn genomen bij de vaststelling van het recht op uitkering en/of bij de hoogte van de uitkering. Er wordt teruggevorderd tot het bedrag waarmee met de ontvangen inkomen rekening zou zijn gehouden.

1.4 Artikel 26 van de IOAW/IOAZ geeft het college de bevoegdheid om kosten van uitkering ook van gezinsleden, terug te vorderen

Van deze bevoegdheid maakt het college, behoudens de in deze beleidsregel opgenomen uitzonderingen, gebruik.

2. Afzien van terugvordering

Van de in artikel 25 eerste lid IOAW/IOAZ opgenomen bevoegdheid om af te zien van (verdere) terugvordering maakt het college in de volgende situaties gebruik:

2.1 Het college ziet geheel af van terugvordering als:

het terug te vorderen bedrag minder dan € 200,00 netto op jaarbasis bedraagt en de belanghebbende geen uitkering meer ontvangt.

2.2 Het college ziet geheel of gedeeltelijk af van terugvordering als er sprake is van dringende redenen. Van dringende redenen is sprake in zeer bijzondere, individuele omstandigheden.

2.3 Het college ziet af van terugvordering voor zover:

het college, nadat de belanghebbende een signaal heeft afgegeven dat de uitkering tot een te hoog bedrag of ten onrechte wordt betaald, is doorgegaan met het, tot een te hoog bedrag of ten onrechte, verstrekken van uitkering en de terugvordering betrekking heeft op een periode langer dan zes maanden nadat de belanghebbende dat signaal heeft afgegeven.

Deze regel geldt niet indien er een vordering ontstaat als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ.

3. Kwijtschelding van vorderingen

3.1 Kwijtschelding van vorderingen niet zijnde vorderingen die zijn ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ

- Het college ziet ambtshalve geheel of gedeeltelijk af van verdere terugvordering als de belanghebbende gedurende 36 maandtermijnen volledig aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.
- Het college ziet ambtshalve geheel of gedeeltelijk af van terugvordering als de belanghebbende gedurende 36 maandtermijnen, vanwege het ontbreken van een aflossingscapaciteit, geen betalingen heeft kunnen verrichten en het niet aannemelijk is dat hij dit nog zal kunnen gaan doen.
- Als de belanghebbende aanbiedt om een bedrag van ten minste 50% van de (restant)schuld in één keer af te lossen ziet het college af van verdere terugvordering indien:
 - de belanghebbende bij reguliere aflossing van de vordering of door middel van beslag op uitkering, inkomen en/of (on)roerende goederen van de belanghebbende en/of van degene met wie hij in gemeenschap van goederen is gehuwd of een geregistreerd partnerschap is aangegaan, naar alle waarschijnlijkheid minder kan aflossen dan het voorgestelde afkoopbedrag of,
 - de belanghebbende zich naar alle waarschijnlijkheid zal weten te onttrekken aan de invorderingsmogelijkheid van de gemeente zoals bij voorgenomen vertrek naar het buitenland.
- Het college ziet geheel of gedeeltelijk af van verdere terugvordering bij het succesvol afronden van een schuldsaneringstraject in het kader van een minnelijke schuldregeling.

3.2 Kwijtschelding van vorderingen die zijn ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ (fraudevorderingen)

- Het college ziet onder voorwaarden geheel of gedeeltelijk af van verdere terugvordering van fraudevorderingen, bij het succesvol afronden van een schuldsaneringstraject in het kader van een minnelijke schuldregeling. De voorwaarden zijn:
 - De fraudevordering moet ouder dan vijf jaar zijn, waarbij de termijn van vijf jaar aanvangt op de datum van het door middel van een besluit bekendmaken van de vordering aan de belanghebbende.
 - Als de fraudevordering jonger dan vijf jaar is, moet de vordering niet meer bedragen dan 25% van de totale schuldenlast van de belanghebbende.

4. Matiging van terugvordering

- Bij terugvordering in de situatie als bedoeld in artikel 26 lid 2 IOAW/IOAZ hanteert het college de volgende regel:
 - In het geval een belanghebbende heeft samengewoond met een partner en beiden waren gedurende de periode van de verzwegen samenwoning uitkeringsgerechtigden, wordt de terugvordering gematigd tot het verschil tussen de aan beiden verstrekt uitkeringen naar de norm alleenstaande (ouders) en de norm gehuwden waar beiden recht op zouden hebben gehad.

5. Aflossingscapaciteit

Voor wat betreft de invorderingsmaatregel hanteert het college de volgende regels:

- De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering, niet zijnde vorderingen ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ, wordt bij uitkeringsgerechtigden en bij belanghebbenden die uitstromen naar werk, op 5% van de toepasselijke netto grondslag vastgesteld.
- De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering, niet zijnde vorderingen ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ, wordt bij uitkeringsgerechtigden op 10% van de toepasselijke netto grondslag vastgesteld op het moment dat er door derden beslag gelegd wordt op de uitkering.
- De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering die is ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ, wordt bij uitkeringsgerechtigden op 10% van de toepasselijk netto grondslag vastgesteld.
- De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering die is ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ, wordt bij belanghebbende die geen uitkering meer ontvangt, vastgesteld op 50% van het positieve verschil tussen het besteedbaar inkomen per maand (inclusief vakantiegeld) en de toepasselijke netto grondslag. Dit bedrag wordt vermeerderd met de aflossingscapaciteit van 10% behorend bij de toepasselijke netto grondslag.
- De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering, niet zijnde vorderingen ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ, wordt bij de belanghebbende die als gevolg van werkaanvaarding, geen uitkering meer ontvangt, gehandhaafd op 5% van de toepasselijke netto grondslag.
- De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering niet zijnde vorderingen ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 13 IOAW/IOAZ, wordt bij belanghebbende die geen uitkering meer ontvangt, vastgesteld op 50% van het positieve verschil tussen het besteedbaar inkomen per maand (inclusief vakantiegeld) en de toepasselijke netto grondslag Dit bedrag wordt vermeerderd met de aflossingscapaciteit van 5% behorend bij de toepasselijke netto grondslag.

Van het vaststellen van een aflossingscapaciteit zoals in deze laatste regel beschreven ziet het college af indien de belanghebbende met een voorstel tot een minnelijke regeling een vordering van:

€ 1.500,- terugbetaalt in één jaar;

€ 3.000,- terugbetaalt in twee jaar;

€ 4.500,- terugbetaalt in drie jaar.

Herziening en intrekking

Artikel 17 lid 3 IOAW/IOAZ geeft het college de bevoegdheid de uitkering te herzien of in te trekken. Van deze bevoegdheid maakt het college met de volgende uitleg gebruik.

Definitie herziening/ intrekking

Herziening is het opnieuw vaststellen van het recht op uitkering over een periode in het verleden. Als er herzien wordt, worden de feiten en omstandigheden die van invloed zijn op het recht en de hoogte van de uitkering alsnog toegepast. Als deze feiten en omstandigheden tijdig bekend waren geweest, hadden ze geleid tot wijziging van de aanspraak op uitkering. Onder deze wijzigingen is begrepen de beëindiging van de uitkering. Intrekking is een vorm van herziening, waarbij achteraf wordt vastgesteld dat over een bepaalde periode in het verleden in het geheel geen recht op uitkering bestond. Herziening is dus een hernieuwde vaststelling van het recht met ingang van een in het verleden gelegen tijdstip.

Gevolgen herziening

Als er een herzieningsbesluit wordt genomen, dan heeft dit tot gevolg dat de uitkering die op grond van het toekenningsbesluit was verstrekt, onverschuldigd is betaald.

Het bedrag dat onverschuldigd is betaald wordt teruggevorderd met inachtneming van hetgeen in deze beleidsregel onder de kop "terugvordering" is vastgelegd.

Gevallen waarin wordt herzien

Herziening geldt uitsluitend wanneer er reden is voor correctie van het toekenningsbesluit en de belanghebbende teveel of ten onrechte een uitkering heeft ontvangen.

Herziening van het besluit vindt plaats in twee gevallen:

- De belanghebbende is zijn inlichtingenplicht niet of niet behoorlijk nagekomen, en de belanghebbende heeft als gevolg hiervan teveel of ten onrechte uitkering ontvangen, en de belanghebbende wist of kon redelijkerwijs begrijpen dat de inlichtingen noodzakelijk waren voor de vaststelling van het recht op de voortzetting en de hoogte van de uitkering.
- Er is in het verleden anderszins, dus zonder dat dit de belanghebbende te verwijten is, ten onrechte of tot een te hoog bedrag aan uitkering verleend.

Ingangsdatum herziening

Herziening gebeurt met ingang van een datum gelegen in het verleden.

Als hoofdregel geldt dat het recht op uitkering moet worden herzien met ingang van het tijdstip waarop zich de omstandigheden die de reden voor herziening vormen, hebben voorgedaan. Dit beginsel sluit aan bij de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep inzake herziening van het recht op uitkering.

Herzieningsbesluit

Als er sprake is van herziening of intrekking, dan dient dit in een besluit te worden medegedeeld aan de belanghebbende.

In het herzienings- of intrekkingbesluit moet in ieder geval opgenomen worden:

- een verwijzing naar het laatst genomen besluit met betrekking tot de vaststelling van het recht op uitkering;
- de redenen die tot herziening aanleiding hebben gegeven;
- het als gevolg van het herzieningsbesluit opnieuw vastgestelde (gewijzigde)recht;

- het feit dat ten gevolge van de herziening een bedrag onverschuldigd is betaald dat moet worden teruggevorderd.

Bekendmaking van het herzieningsbesluit

Het herzieningsbesluit wordt gericht en toegezonden aan de belanghebbende. Als er uitkering wordt teruggevorderd die als uitkeringnorm voor gehuwden is verstrekt of die als uitkeringnorm voor gehuwden had moeten worden verstrekt, dan wordt het herzieningsbesluit altijd aan beide partners gericht en toegezonden.

Uitzondering is als de reden voor herziening is het verzwijgen van een gezamenlijke huishouding. In dit geval wordt het herzieningsbesluit uitsluitend toegezonden aan de ontvanger van de uitkering en niet aan de verzwegen partner. Deze laatste ontvangt wel een besluit tot terugvordering.

Belanghebbenden zonder vaste woon- of verblijfplaats

Bij belanghebbenden zonder bekende woon- of verblijfplaats moet het besluit op andere wijze dan door toezending worden bekend gemaakt. In dit geval wordt het besluit aangeplakt in de hal van het gebouw op de Mariënborg 30 te Nijmegen.